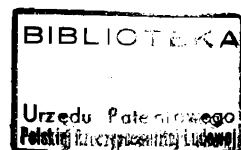

31 marca 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

8612 9/00

Nr 5324.

Kl. 20 i 14.

Adolf Rybař
(Privoz, Czechosłowacja).

Latarnia zwrotnicowa.

Zgłoszono 22 lipca 1922 r.

Udzielono 8 lipca 1926 r.

Pierwszeństwo: 20 sierpnia 1921 r. (Czechosłowacja).

Istniejące dotychczas latarnie zwrotnicowe ze światłem wewnętrznym mają tę wadę, że na wypadek zepsucia się mogą być tylko z trudem naprawiane. I tak, np. latarnię zgniecioną względnie uszkodzoną przez pozostawione otworem drzwiczki wagonu, trzeba rozlutować, aby się dostać do jej wnętrza i odpowiednio ją wyprostować i naprawić. Oprócz tego odnowienie wewnętrznego lakierowania daje się tylko z wielkim trudem dokonać przez boczne drzwiczki latarni i musi się do tego używać specjalnie sporządzonych pendzli z odpowiednio długimi trzonkami.

Niniejszy wynalazek ma na celu usunięcie tych wad w ten sposób, że przednia tarcza latarni zaopatrzona w strzałkę wskazującą kierunek jazdy, składa się z dwóch

części połączonych ze sobą śrubkami, podczas gdy w pierścieniu przytrzymującym tę tarczę zachowano pewną przerwę, dzięki czemu po odkręceniu śrubek tarczy, można z łatwością wyjąć obie jej połówki. W ten sposób wewnątrz pudła latarni staje się łatwo dostępne.

Na załączonym rysunku przedmiot wynalazku jest przykładowo i schematycznie przedstawiony: fig. 1 przedstawia widok latarni z przodu; fig. 2 przedstawia jej przekrój poprzeczny; fig. 3 przedstawia perspektywiczny widok latarni z rozkręconą tarczą i przekręconą jedną jej połówką celem jej wyjęcia; zaś fig. 4 przedstawia perspektywiczny widok, przy którym część tarczy jest już wyjęta.

Latarnia taka składa się jak zazwyczaj

z cylindrowego pudła 1, na którym po obu stronach umieszczone są boczne drzwiczki 2 i mały kominek 3. Zapomocą pochwy 4 przymocowuje się to pudło do postumentu obracanego przez ruch zwrotnicy. Tarcza 5 zamykająca pudło jest w niem tak umieszczona, że da się ewentualnie przekręcać w dowolne położenie i w tym celu leży na pierścieniu usztywniającym 6 przylutowanym we wnętrzu pudła, przyczem brzeg tarczy wchodzi w okrężny rowek 7 pudła. Tarcza 5 posiada umieszczone w znany sposób podłużne szczeliny 8, w które można wsuwać kolorową szklą. Szczeliny te zbiegają się z sobą w kształcie strzałki i pokazują w ten sposób kierunek nastawienia zwrotnicy.

Według wynalazku, tarcza 5 (zaopatrzoną strzałką wskazującą kierunek jazdy 8) jest złożona z dwóch połówek, złączonych po linii średnicy tarczy śrubkami 9. Śruby znajdujące się w bliskości brzegu tarczy służą równocześnie do umocowania rączki 10, zapomocą której można przekręcić tarczę lub jej połówki w potrzebne położenie.

Pierścień 6 usztywniający pudło, jest w jednym miejscu przerwany, a pod tą przerwą jest przylutowany we wnętrzu pudła kawałek takiego pierścienia 11 (fig. 2).

Gdy zachodzi potrzeba wyjęcia tarczy 5 z latarni robotnik wsuwa rękę przez drzwiczki 2 tak daleko, że może odkręcić i wyjąć śruby łączące obie części tarczy, poczem przekręca jedną jej połówkę w kierunku pokazanym przez strzałkę na fig. 3, wsuwając jej koniec po drugą połówkę tarczy w miejscu, gdzie się znajduje przerwa w pierścieniu usztywniającym 6, jak to oznaczono linią kreskowaną na fig. 2.

Po dal szem przekręceniu pierwszej połówki tarczy wychodzi ona z rowka 7 i może być łatwo wyjęta, jak to zaznaczono linią kreskowaną na fig. 3. Druga część przykrywy przekręca się w ten sam sposób i wystrzuwa się również z rowka 7, poczem można ją już łatwo wyjąć.

Po wyjęciu tarczy 5, pudło latarni jest zupełnie otwarte i można je, w razie uszkodzenia, łatwo naprawić bez odlutowania części pudła, co zabiera wiele czasu i sprawia wiele kłopotów.

Wnętrze pudła może być wtedy przez każdego robotnika przemalowane na świeżo białą farbą i polakierowane bez konieczności używania do tego specjalnych pendzli.

Oczywiście, że dzięki możności rozebrania latarni, uszkodzone jej części dają się łatwo naprawić lub zastąpić nowymi, szczególnie gdy chodzi o samą tarczę. Zdjętą tarczę można po jej naprawieniu zachować jako rezerwową i w razie potrzeby użyć na nowo. Latarnię można wymienić w bardzo krótkim czasie.

Zakładanie tarczy w rowek 7 następuje w sposób opisany wyżej lecz w odwrotnym porządku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Latarnia zwrotnicowa, której tarcza, zaopatrzona w strzałki, wskazujące kierunek jazdy, daje się obracać, znamienna tem, że tarcza ta składa się z dwóch połówek złączonych zapomocą śrub łatwo rozbiieralnych, a przytrzymujących tarczę pierścień usztywniający (6) jest przerwany, tak, że po odjęciu śrub (9) obie połówki tarczy mogą być wyjęte z pudła (1), przez co wnętrze jego staje się łatwo dostępne.

2. Latarnia zwrotnicowa według zastrz. 1, znamienna tem, że pod przerwą, zrobioną w pierścieniu usztywniającym (6), znajduje się krótki kawałek takiegoż pierścienia, celem umożliwienia wsuwania względnie wysuwania rozłączonych poprzednio obu połówek tarczy.

Adolf Rybař.
Zastępca: M. Goldwasser,
adwokat.

fig. 1

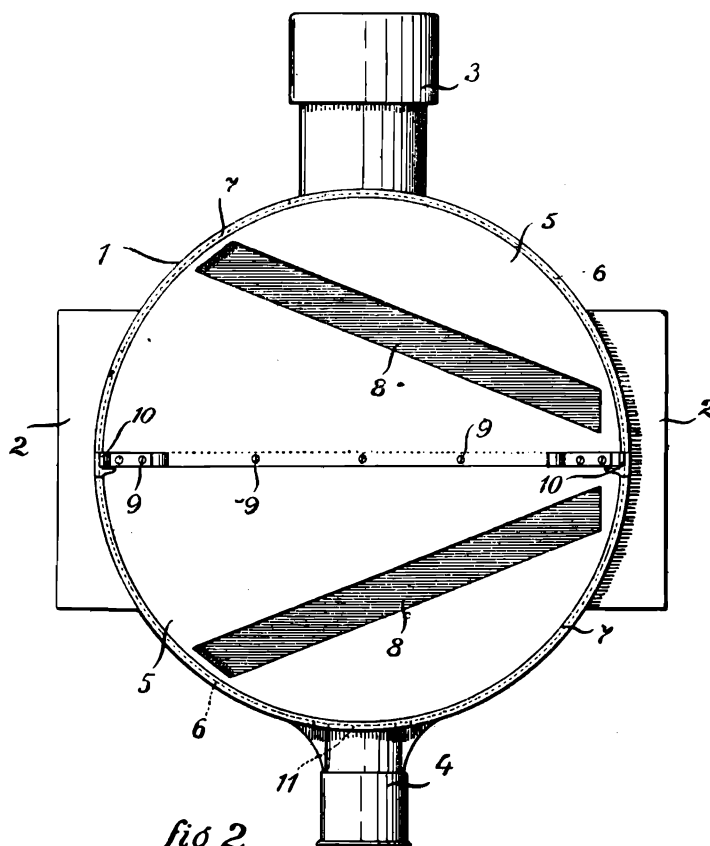

fig. 2

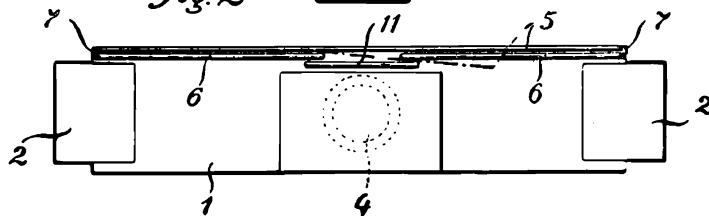

fig. 3

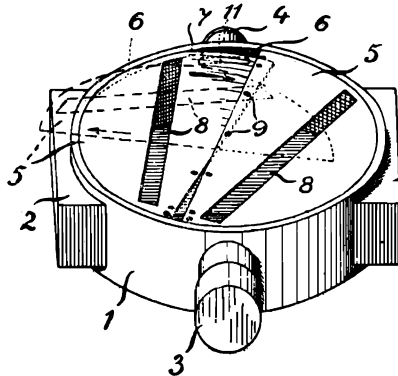

fig. 4

